14/06/2019

Ο Όσιος Νήφων, ο Άγιος από το Λούκοβο

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

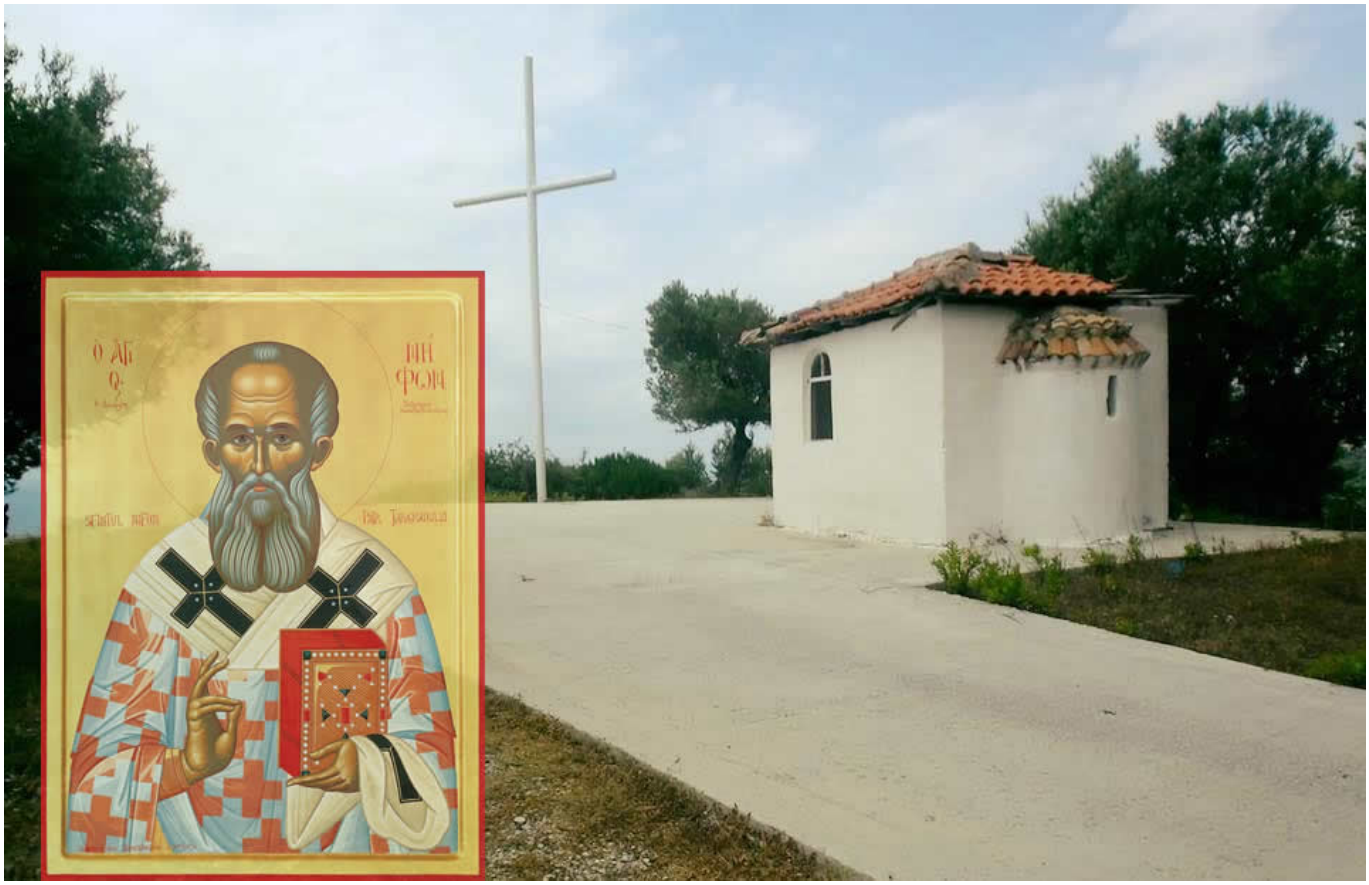

Ο όσιος Νήφων καταγόταν από το Λούκοβο της Βορείου Ηπείρου. Ο πατέρας του ήταν ιερεύς ευλαβέστατος και θεοφοβούμενος. Σε ηλικία 10 ετών τον πήρε ο αδελφός του πατέρα του και τον πήγε στο Μοναστήρι του αγίου Νικολάου Μεσοποτάμιου κοντά στο Δέλβινο. Αργότερα χειροτονήθηκε ιερεύς. Από μικρός άρχισε να μελετά την Αγία Γραφή και τους βίους των αγίων και έγινε πολυμαθέστατος.

Επειδή διψούσε να ζήσει τελειότερα τη μοναχική ζωή, αποφάσισε να φύγει από το Μοναστήρι και πήγε υποτακτικός σ' ένα γέροντα Σιναΐτη στο Γηρομέρι και μετά το θάνατο του Γέροντα πήγε στο Άγιον Όρος και εγκαταστάθηκε στα μέρη της Μεγίστης Λαύρας. Εκεί έγινε υποτακτικός του θαυμαστού ασκητού Θεογνώστου. Με τη συνεχή άσκηση έφθασε σε μεγάλα ύψη αρετής και πάρα πολλοί μοναχοί επιθυμούσαν να γίνουν υποτακτικοί του Οσίου. Επειδή όμως αγαπούσε την ησυχία, έφυγε και πήγε κοντά στον όσιο Μάξιμο τον Καυσοκαλύβη και ησύχαζε μαζί του αρκετά χρόνια.

Όταν ήρθε ένας πατριώτης του μοναχός, ο Μάρκος, και του ζήτησε να γίνει υποτακτικός του, ο Όσιος δεν έφερε αντίρρηση, τον δέχθηκε και του είπε να κατασκευάσει δύο καλύβες, μία γι’ αυτόν και μία για τον αδελφό του. Μόλις άκουσε ο Μάρκος τα λόγια του Οσίου, τον ρώτησε: «πως είναι δυνατόν, πάτερ, να έρθει εδώ ο αδελφός μου που είναι κοσμικός;». Ο Όσιος, για να μην φανερωθεί η αρετή του, του είπε: «εγώ, αδελφέ, παραλογίσθηκα, συ κάνε ότι θέλεις». Στην εορτή του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου, ο Όσιος έστειλε τον Μάρκο στη Λαύρα για υπηρεσία και του είπε: «όταν θα επιστρέφεις, να φέρεις μαζί σου και τον αδελφό σου». Πράγματι στη Λαύρα συνάντησε τον αδελφό του και γύρισαν μαζί. Όταν ο Μάρκος εκοιμήθη, άφησε σαν διάδοχο υπακοής του τον ανεψιό του Γαβριήλ, που μόναζε μαζί με τον πατέρα του Δοσίθεο.

Μετά από χρόνια παρουσιάσθηκε στο Άγιον Όρος επιδημία πανώλης που προσέβαλε και τον Γαβριήλ, που κινδύνεψε να πεθάνει. Βλέποντας ο πατέρας του την κατάστασή του αυτή άρχιζε να κλαίει απαρηγόρητα. Ο Όσιος όμως ήρεμα τον παρηγόρησε και του είπε: «Μη κλαις, αδελφέ, ο γιος σου δεν πρόκειται να πεθάνει». Και αμέσως άρχισε να προσεύχεται μυστικά για τον ασθενή υποτακτικό του και με τη Χάρη του Θεού ο Γαβριήλ έγινε καλά δοξάζοντας τον Θεό. Τότε ο Όσιος είπε προς αυτούς: «ο αδελφός μας με τη βοήθεια του Θεού έγινε καλά, εγώ όμως κατά τον καιρόν της νηστείας των Αγίων Αποστόλων απέρχομαι». Όταν ήρθε η νηστεία των Αγίων Αποστόλων το πρωί του πρώτου Σαββάτου σηκώθηκε, προσευχήθηκε, κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων και είπε στη συνοδεία του: «παιδιά μου, ιδού ήρθε ο καιρός για να πάω προς τον Κύριο, που επόθησε η ψυχή μου. Δεν πρέπει να λυπάσθε, γιατί από τώρα και στο εξής θα με έχετε πρέσβυ προς τον Θεό για να τον παρακαλώ για τη σωτηρία σας. Εσείς μόνο να φυλάγετε τις εντολές Του».

Την επομένη 14 Ιουνίου 1330 εκοιμήθη σε ηλικία 96 ετών. Το πρόσωπό του έλαμψε, όπως ο ήλιος, δίνοντας θαυμαστό σημείο της προς τον Θεό παρρησίας του.
Πηγή: Himara.gr